Παρέπεμψεν ὅμως τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Σωζάν, ᾧ τινι εἶνε ἀνατεθειμένη εἰδικῶς ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ τοῦ ἐν γένει ὑλικοῦ τῆς Γαλλίας.

Ὁ στρατηγὸς Σωζὰν ἀπήντησε σαφῶς καὶ εἰλικρινῶς, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος (ἰανουαρίῳ 1868) ἡ Γαλλία οὔτε ἓν ὅπλον δὲν δύναται νὰ χαραχωρήσῃ. Αὕτη (ἡ Γαλλία) ἔχει κατεπείγουσαν ἀνάγκην νὰ πληρώσῃ τὰς ἀποθήκας της ἐκ τῶν ἀπαιτουμένων ὅπλων (τοῦ «Σασσεπῶ» ἐννοεῖται). Πρὸς τοῦτο δέ, μὴ ἐπαρκούντων (λέγει ὁ Σωζὰν) τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐργοστασίων καὶ ὁπλοποιείων, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπετάθη καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν βιομηχανίαν. Καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην τὰ ἐργοστάσια τοῦ Βιρμιγγὰμ (ἐν Ἀγγλίᾳ), τοῦ Liège (ἐν Βελγίῳ) καὶ τῆς Brechia (ἐν Μιλάνῳ τῆς Ἰταλίας) ἐργάζονται ἀποκλειστικῶς διὰ λογαριασμὸν τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι παρ' ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἀνωτέρω ἐργοστασίων παρίσταται εἷς ἐργοστασιάρχης Γάλλος, παραλαμβάνων τὰ κατασκευαζόμενα ὅπλα, μετὰ προηγουμένην δοκιμασίαν, καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς καλῆς αὐτῶν κατασκευῆς.

Ὁ στρατηγὸς Σωζὰν παρετήρησεν, ἐπὶ τούτοις, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐὰν ἐπιμείνῃ ν' ἀγοράσῃ τώρα ὅπλα ἐκ τῶν τοῦ «Σασσεπῶ», θ' ἀγοράσῃ ἐκεῖνα, ὅσα τὰ ἐργοστάσια ἀποβάλλουσιν ὡς ἐλαττωματικά, καὶ ἀπαράδεκτα ὑπὸ τῶν ὁπλογνωμόνων Γάλλων. Ἐπρόσθεσεν ὅμως, ὅτι ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναμείνῃ ἕως τοῦ ἀπριλίου (ε. ε.), θέλει εἶσθαι ἐφικτὸν εἰς τὴν Γαλλίαν νὰ παραχωρήσῃ ἐκ τῶν ἰδίων της ἀποθηκῶν τὰ ζητούμενα δεκακισχίλια ὅπλα. Αἱ πληροφορίαι αὗται, ὑπὲρ τοῦ ἀξιοπίστου τῶν ὁποίων ἐγγυώμεθα, καὶ στέργομεν καὶ ἐν δικαστηρίῳ νὰ κλητευθῶμεν, διεβιβάσθησαν ἐπισήμως εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον.

Καὶ οὐδὲν ἧττον τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, μηδόλως ἐκτιμῆσαν τὴν ὀρθότητα τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν, ἔπεμψεν ἔκτοτε εἰς τὴν Εὐρώπην δύο ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἐξαποστολὴν *ὀτιτάχιστα* μυρίων ὅπλων τοῦ «Σασσεπῶ», ἐξ ὧν ἐστάλησαν δισχίλια μόνον, ὡς γνωστόν, τὰ ὁποῖα, δοκιμασθέντα εἰς τὸ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει στρατόπεδον τοῦ Μονομματίου, ἀπεδείχθησαν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ βασιλέως, ὁποῖα τὰ εἶχε προείπῃ ὁ στρατηγὸς Σωζαν, δηλ. ἐκ τῶν ἀπορριμμάτων, καὶ ἀχρήστων, ἢ ὡς κοινῶς λέγεται ἀποδιαλεγούδια.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν νέων ὅπλων. Ἀλλὰ τὸ «Γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν» διὰ τῆς «ἀνταιρέσεώς» του, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς ἀποδίδει «κακοβουλίαν» εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τοὺς ἐν τῇ Βουλῇ «φιλογενεστάτους ῥήτορας», διατείνεται ἐξ ἄλλου, ὅτι «ἴσως μεταξὺ τοσούτων ἑκατοντάδων ὅπλων, ἔτυχόν τινα οὐχὶ ἐντελῆ», καὶ ὅτι πᾶσαν «πρόληψιν καὶ διαβολὴν διαλύει ὡς ἱστὸν ἀράχνης ἡ ἀπόδειξις τῶν ὁπλογνωμόνων τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως.»

Εἰς ταῦτα τοῦ «Γραφείου τοῦ Ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν» τὰ ἐπιχειρήματα, ἡ «Ἀλήθεια» ἀντιτάσσει ἐν πλήρει γνώσει τῶν πραγμάτων, ὅτι οὐχὶ «τινά», ἀλλὰ πολλά, εἰ μὴ τὰ πλεῖστα, τῶν δισχιλίων ὅπλων φέρουσιν ἄπειρα ἐλαττώματα, εἶνε ἄχρηστα καὶ ὅλως ἀκατάλληλα εἰς πολεμικὴν χρῆσιν. Τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι γνωρίζει ἀνηκόντως τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐρωτῶμεν ὅμως τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ μᾶς εἴπῃ, πρὸς τί τόση σπουδὴ εἰς ἐξαποστολὴν ἀξιωματικῶν ἐντεῦθεν ἐπὶ ἁδρῷ ἐπιμισθίῳ, ἀφ' οὗ ἦτον ἐφικτόν, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ στρατηγοῦ Σωζὰν νὰ προμηθευθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς τοῦ ἀπριλίου τὰ ζητούμενα ὅπλα ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῆς Γαλλίας, εἰς μετριωτέραν τιμὴν καὶ ἐν καλῇ καταστάσει; Τί ἐκέρδησε τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς σπουδῆς του, ἀφ' οὗ τὰ εἰρημένα ὅπλα ἔφθασαν εἰς Ἀθήνας πολλοὺς μῆνας μετὰ τὸν ἀπρίλιον; Ἑτέρωθεν, μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, ὅτι τό γε νῦν ἔχον ἡ Ἑλλὰς «ἀποφεύγουσα ὡς ἐπιβλαβεῖς τὰς ματαίας ἐπιδείξεις», ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξῃ «προπαρασκευὴν τοῦ μέλλοντος, συμβαδίζουσαν μετὰ τῆς καλῆς καταστάσεως τοῦ παρόντος (!!!)» ἐπὶ τῇ βάσει «τῆς φειδοῦς τῶν δημοσίων χρημάτων» καὶ «τῆς διὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνικῶν πόρων», εἶνε ὅλως ἀνατιολόγητος πᾶσα ἐσπευσμένη καὶ πρόωρος ἀγορὰ ὅπλων, ὧν οὐδεμία προφανὴς καὶ κατεπείγουσα ἀνάγκη ἐπέκειτο, κατά τε τὰ εἰρημένα, καὶ κατὰ τὴν πάνδημον ἐφεξῆς ἐφεξῆς ἐπαγγελίαν, ὅτι «εὐοδούμενοι ἐν εὐνομίᾳ καὶ παρασκευαζόμενοι ἐν προόδῳ, ἐκπληροῦμεν τὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως», καὶ δὲν ἔχομεν, ἑπομένως, ἀνάγκην καμμίαν νὰ σπεύσωμεν εἰς οἱανδήποτε προμήθειαν ὅπλων, ἢ ὑλικοῦ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἀλλὰ διὰ τί; μεθ' ὅλα ταῦτα, ἔσπευσε τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ἐζημιώθη ἐκ τούτου ἐπαισθητῶς τὸ δημόσιον, προμηθευθὲν ἀπόβλητα ὅπλα, ἐκκριθέντα ὡς ἐλαττωματικά; «Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λέγεται, ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ κάμῃ βραχύ τι ταξείδιον κατὰ τὸ Αἰγαῖον χάριν τῆς ὑγείας του.

— Ἡ Βουλὴ ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ σαββάτου εἰσῆλθεν εἰς τὰ καθέκαστα τῶν Κερκυραϊκῶν νομοσχεδίων. Ἡ συζήτησις προχωρεῖ εὐτάκτως καὶ ἡ ἐπιψήφισις τῶν ἄρθρων ἐπέρχεται μετ' ἐπαρκεῖς ἑκατέρωθεν ἀναπτύξεις.

— Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἐπεκυρώθησαν αἱ κατ' ἐπανάληψιν διεξαχθεῖσαι ἔν τισι δήμοις τῆς Μαντινείας καὶ Ἄνδρου ἐκλογαί, καὶ οὕτως εἰσῆλθαν εἰς τὴν Βουλὴν οἱ ἐκλεχθέντες βουλευταί.

— Ἀφίκετο ἐκ Γαλλίας ἡ χήρα κυρία Μαρ. Ν. Μπόταση, ἀπελθοῦσα εἰς Παρισίους ἵνα ἴδῃ τὸν ἐξ Ἀμερικῆς μεταβάντα ἐκεῖσε φιλοστοργότατον υἱόν της κ. Δημήτρ. Ν. Μπότασην, γεν. πρόξενον τῆς Ἑλλάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Ναυπλίου ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἡ κυρία Πηνελόπη Εὐθ. Κεχαγιᾶ.

— Εἰς τὸν ἐν Πόρῳ ναύσταθμον νέαι πάλιν διαπράττονται ἀσέλγειαι. Νέαι προμήθειαι ψευδοῦς ὑλικοῦ καὶ αὐτόθι γίνονται. Θὰ γράψωμεν ἐξηκριβωμένως περὶ αὐτῶν προσεχῶς.

— Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἱσπανίας ἐδημοσίευσε διαμαρτύρησιν ἐν ᾗ λέγει ὅτι ἐξουσίαν τοσοῦτον ἀρχαίαν ἔχουσα καταγωγὴν δὲν δύναται νὰ ἐξαλειφθῇ διὰ τῆς ὑλικῆς δυνάμεως.

— Ὁ Πορτογαλλικὸς τύπος κηρύσσεται ὁμοθυμαδὸν ἐναντίον τῆς μετὰ τῆς Ἱσπανίας ἑνώσεως.

— Ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ ἐκ Ζακύνθου ὁ κυβερνήτης τῆς «Παράλου» ὑποπλοίαρχος Κυρ. Κωνστ. Παπανικολῆς, τελέσας (ἐν Ζακύνθῳ) τοὺς ἀρραβῶνάς του μετὰ τῆς κυρίας Πηγῆς Μαρκέτας, νεάνιδος εὐειδοῦς, σεμνῆς καὶ πολυφέρνου καὶ ἐκ τῶν εὐγενεστέρων τῆς Ζακύνθου. Εὐχόμεθα τοῖς μελλονύμφοις καὶ ταχεῖαν στέψιν.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἰταλίας πλήρης εὐτραφείας, ὁ κυρ. Ἰω. Τσάλης, γενικὸς ἐπίτροπος καὶ πληρεξούσιος τῶν κληρονόμων Τοσίτσα.

— Οἱ φίλοι μας Γάλλοι ἀνέπτυξαν ἀπροσδόκητον δραστηριότητα κατ' αὐτὰς ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου τῶν Κρητικῶν οἰκογενειῶν εἰς Κρήτην. Πλοῖον πολεμικὸν γαλλικὸν κατέπλευσε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Ναύπλιον. Ἀποβάντες ἀξιωματικοί τινες αὐτόθι, ἐπορεύθησαν κατ' εὐθεῖαν εἰς Ἄργος, ὅπου διαμένουσιν αἱ Κρητικαὶ οἰκογένειαι, (καὶ χωρὶς νὰ ἔλθωσιν εἰς καμμίαν συνομιλίαν οὔτε μετὰ τῶν ἀρχῶν οὔτε μετὰ τῶν πολιτῶν ἐν Ναυπλίῳ) καὶ ἐπρότειναν εἰς αὐτοὺς νὰ δηλώσωσιν, ὅσοι προαιροῦνται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, καὶ εἶνε πρόθυμοι οὗτοι νὰ τοὺς μεταφέρωσι διὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν πλοίων ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ. Ἅπαντες οἱ πρόσφυγες ἐν Ἄργει Κρῆτες μιᾷ φωνῇ ἀπήντησαν, ὅτι ἐν ὅσῳ ἄρχει ὁ Τοῦρκος ἐν τῇ πατρίδι των Κρήτῃ, οὐδεὶς Κρὴς θέλει στέρξει νὰ ἐπανέλθῃ, ἀψηφῶν πάσης στερήσεως καὶ κακουχίας ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, παρ' ᾗ ἀρκοῦσαν εὗρον φιλοξενίαν. Παρομοίαν ἀπάντησιν ἔλαβον οἱ αὐτοὶ Γάλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἐν Σπέτσαις, ὅπου ἐπὶ τούτῳ μετέβησαν, παρὰ τῶν ἐκεῖ προσφύγων Κρητῶν. Περαιτέρω σχόλια εἶνε περιττά.

— Κατ' αὐτὰς ἀνεχώρησαν ἐκ Κρήτης πολεμικὰ πλοῖα εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸς παραλαβὴν καὶ μεταφορὰν στρατοῦ εἰς Βουλγαρίαν· φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἄρτι ἀνοιχθεῖσα αὕτη πληγὴ τῆς Τουρκίας εἶναι μεγάλη καὶ ἐπικίνδυνος.

— Κατὰ θετικὰς πληροφορίας, 13 χιλιάδες περίπου Κρῆτες ἐπαναστάται εὑρίσκονται νῦν εἰς τὰ ὅπλα, ἀποφασισμένοι ν' ἀποθάνωσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ ἰσοδυναμοῦντες πρὸς 60 ἢ 70 χιλιάδ. Τούρκων.

Καὶ ἐκ μὲν τῶν τεσσάρων δυτικῶν ἐπαρχιῶν εἶναι συνηγμένοι ἐπὶ τῶν ὅπλων·	2000
Ἐκ δὲ τῶν Σφακίων	1000
Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν Ἁγ. Βασιλείου, Ἀμαρίου καὶ Μηλοποτάμου	6000
Ἐκ τῶν τῆς Ῥεθύμνου	800
Ἐκ τῶν τοῦ Μαλεβυζίου, Τεμένους καὶ Μεσσαρᾶς	1000
Καὶ ἐκ τῶν ἐξ Ἀνατολικωτέρων Ἐπαρχιῶν	2500
τὸ ὅλον	13,300

Τοῦρκοι δὲ κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς ὑπάρχουσιν 28 χιλιάδες τακτικοῦ στρατοῦ, ἐξ ὧν 4 χιλιάδες εἶναι ἀσθενεῖς καὶ 6 χιλιάδες χρησιμεύοντες ὡς φρουρὰ εἰς τὰς τρεῖς μεγάλας πόλεις.

— Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν» τοῦ σαββάτου οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐπὶ τῶν βοηθημάτων καὶ σιτηρεσίων τῶν προσφύγων Κρητῶν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπῆς ἐπαύθησαν ὅλοι, διότι ἀνεκαλύφθησαν καταχρήσεις, τὰς ὁποίας ἀπὸ ἡμερῶν κατήγγειλεν ἡ *Παλιγγενεσία*». Ἐὰν ἀληθεύωσι ταῦτα, τὰ ὑπὸ τῆς συναδέλφου λεγόμενα, ἀπαιτεῖται νὰ ἐπέλθῃ παραδειγματικωτέρα τιμωρία κατὰ τῶν παυθέντων ὑπαλλήλων, καὶ νὰ γείνωσι γνωστὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ κοινόν.

— Νέοι μαχηταὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ ἀγωνιζομένου Κρητικοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τοὺς τετρακοσίους, ἀπῆλθαν ἐσχάτως εἰς Κρήτην ἵνα προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των. Κατευοδώσαι Κύριος τὰ διαβήματα αὐτῶν!

— Ἐν τῇ «Question d' Orient», τῆς 29 7βρίου (ε. ν.), ἐκδιδομένῃ ἐν Παρισίοις, περιέχονται δύω λεπτομερέσταται, καὶ ἄξιαι λόγου ἐκθέσεις περὶ τῶν κατὰ τοῦ Κ. Κουμουνδούρου μέτρων τῆς ἐξουσίας πρὸς ἀποκλεισμόν του ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς Οἰτύλου, καὶ ἐφεξῆς.

— Εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη τὸ ἑξῆς

«ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ προσδιορισμοῦ διοδίων διὰ τὰς καμήλους.

«Ἄρθρον μόνον.— Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ κεφ. Ε΄ νόμου ΣΞΓ. περὶ ὁδοποιΐας προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

ιϛ. Δι' ἑκάστην κάμηλον μετὰ ἢ ἄνευ φορτίου, μετὰ ἢ ἄνευ ἀναβάτου μέχρι δύω (2) λεπτῶν.» Ὡς γνωστὸν οὐδεὶς λόγος ἐγίνετο ἕως τώρα ἐν τῷ οἰκείῳ νόμῳ περὶ καμήλων, ἐν ᾧ πολλαὶ τοιαῦται διέρχονται τὰς ἀπὸ Λαμίας εἰς Στυλίδα καὶ ἐξ Ἀμφίσσης εἰς Ἰτέαν ἐθνικὰς ὁδούς.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν «Φάρον τῆς Ὄθρυος» τῆς 28 7βρίου (ἐφημ. ἐν Λαμίᾳ) τὰ ἑξῆς:

«Μὲ λύπην μας ἀναγγέλλομεν ὅτι λῃστρική τις συμμορία ἔλαβε δύο αἰχμαλώτους ἐκ τοῦ χωρίου Δαδίου, πρωτευούσης τοῦ δήμου Δρυμίας τὴν νύκτα τῆς 23—24 τοῦ ἤδη λήγ. 7βρίου, ἤτοι τὸν Ἀστρὶ Μπακάλην καὶ τὸν Λουκὰν Στιβαχτὰ καὶ ἔλαβον ἄγνωστον διεύθυνσιν.

» — Ταύτῃ τῇ στιγμῇ, πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ἄλλη λῃστεία ἢ αἰχμαλωσία ἔλαβε χώραν χθὲς τὴν νύκτα τῆς 26-28 7βρίου, ἐντὸς τοῦ μύλου Π. Σκουμπουρδῆ εἰς Ἀχινόν, ἔνθα εἰσελθόντες λῃσταὶ ἀπήγαγον ἅπαντας, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐλήστευσαν, τοὺς μὲν λοιποὺς ἀπέλυσαν, ἐκράτησαν δὲ ὡς αἰχμαλώτους 2 ἐξ ἐκείνων, οἵτινες εἶχον ἔλθῃ ν' ἀλέσωσι σῖτον.

» — Ἐκτὸς τοῦ σεισμοῦ ὅστις ἔλαβε χώραν τὴν 21 τοῦ ἤδη λήγοντος ἡμέραν σάββατον ἐν Λαμίᾳ, καὶ τὴν νύκτα τῆς 26—27 ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τριῶν ὡρῶν τῆς νυκτὸς τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἐγένοντο σεισμοὶ τοσοῦτον ἐπαισθητοὶ καὶ ἐπίφοβοι, ὥστε πολλοὶ ἐξετεινάχθησαν ἐκ τῶν κραββάτων τοῦ ὕπνου καὶ ἐξῆλθον εἰς τὰς αὐλὰς τῶν οἰκιῶν. Αἱ δονήσεις καὶ οἱ κλονισμοὶ ἐγίνοντο ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. Ὁ πρῶτος σεισμὸς διήρκεσε ὑπὲρ τὰ 5 πέντε δευτερόλεπτα, ὁ δὲ δεύτερος καὶ τρίτος ὀλιγώτερον.»

«— Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος σαββάτου πρὸς τὴν κυριακὴν ᾐσθάνθημεν ἐν τῇ πόλει μας (Χαλκίδι) ἰσχυρότατον καὶ ἀρκετὰ διαρκῆ σεισμὸν περὶ τὴν 1 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον· ὁ σεισμὸς ἐπίσης ἐπανελήφθη καὶ περὶ τὴν 2 ὥραν.— Καὶ ἐκ Κύμης μᾶς γράφουσιν, ὅτι καὶ ἐκεῖ ᾐσθάνθησαν τοὺς αὐτοὺς δυνατοὺς σεισμοὺς καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας.

«— Καὶ ἄλλον ᾐσθάνθημεν σεισμὸν τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης, ὥραν 4 π. μ. ἀρκετὰ ἰσχυρόν· καὶ καθημερινῶς συμβαίνουσιν τοιοῦτοι ἀρκετὰ ἰσχυροὶ καὶ διαρκεῖς· εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπευκταῖον συνέβη, εἴθε μὴ ἐπαναληφθῶσιν, ὁ Θεὸς γένοιτο ἵλεως.

«— Κατά τι ἐκ Θηβῶν τηλεγράφημα, μανθάνομεν, ὅτι καὶ ἐκεῖ συνέβησαν τὴν ἑβδομάδα ταύτην σεισμοί, ὧν αἱ δονήσεις ἦσαν ἱκανῶς ἰσχυραὶ καὶ διαρκεῖς. (Εὔριπος)

— Διωρίσθη ἑλληνοδιδάσκαλος ἐν τῷ σχολείῳ Λίμνης ὁ ἐν τῇ διδασκαλικῇ ὑπηρεσίᾳ κ. Δοσίθεος Βώδεινος.